

I Skrivelsen fra Magistraten til Indenrigsministeren hedder det, at Magistraten fra Borgerrepræsentationen har modtaget Meddelelse om, at Forsamlingen har vedtaget Staden Københavns Budget for Regnskabsaaret 1911—12 med et Underskud af 290,338 Kr. 17 Øre, hvis Dækning gennem Indkomstskatten vilde udkræve, at denne opkrævedes med en Forhøjelse af Grundbeløbet med 25 pCt., og at Borgerrepræsentationen derhos for sit Vedkommende har vedtaget, at Indkomstskatten, uanset det ommeldte Underskud, udskrives med en Forhøjelse af Grundbeløbet med 20 pCt. Der spørges da om, hvorvidt det under den saaledes foreliggende Situation til Opfyldelse af Lovens Forskrifter med Nødvendighed udkræves, at Indkomstskatten, naar Budgettet i øvrigt vedtages i Borgerrepræsentationens Affattelse, opkræves med en Forhøjelse af Grundbeløbet med 25 pCt. Ministeriet svarer under 14de ds., efter at have resumeret Sagens Indhold, følgende:

„Saaledes foranlediget skal man meddele, at Bestemmelserne i den citerede Lovs § 1 sammenholdt med § 27 efter Ministeriets Formening ikke ere til Hinder for, at mindre Beløb paa Budgettet ville kunne opføres som Overskud eller Underskud og overføres til næste Aars Budget som henholdsvis Indtægts- eller Udgiftposter, og at Ministeriet ikke finder noget at erindre imod, at det i Skrivelsen anførte Beløb paa 290,338 Kr. 17 Øre budgetteres som Underskud paa Budgettet for 1911—12. Der vil derfor ikke være nogen Nødvendighed for, at Tillæget til Grundtaksten i Overensstemmelse med Bestemmelsen i Lovens § 27 af Kommunalbestyrelsen fastsættes til 25 pCt.”

Her staa vi ved Sagens Kærne, nemlig Ministerens Udtalelse om, at der ikke er nogen Nødvendighed for, at Tillæget til Grundtaksten i Overensstemmelse med Bestemmelsen i § 27 af Kommunalbestyrelsen fastsættes til 25 pCt. Dette siges til Trods for, at den i Loven fastsatte Overskridelse af Grundbeløbet med en Femtedel, hvilken Femtedel er medtaget i Budgetteringen, ikke tilnærmelsesvis dækker det Beløb, som de kommunale Udgifter gøre nødvendigt. Det er Bestemmelsen i § 1, som her særlig er det afgørende. I § 27 gives der Regler for Fastsættelsen af Tillægsprocenten og de dermed i Forbindelse staaende Forhold, men der

gives tillige Regler for, i hvilke Tilfælde Budgettets Vedtagelse vil medføre Foranstaltning af ny Valg. Naar der staa i § 1, at det Beløb, som Københavns kommunale Udgifter maatte gøre nødvendigt o. s. v., tilvejebringes ved en Indkomstskat, saa kan hermed ikke menes, at det kun er en Del af det Beløb, som Københavns kommunale Udgifter maatte gøre nødvendigt. Skulde Udtrykket „det Beløb” ikke være at opfatte som hele Beløbet, saa maatte Paragraffen nødvendigvis indeholde en Bestemmelse om, hvorledes det manglende Beløb skulde tilvejebringes, men derom staa der intet og bør heller intet staa, thi Indkomstskatten er ifølge Sagens Natur og Lovens klare Ord en supplerende Skat. Det synes mig betænkeligt, at en Skattelov, der har til Hensigt at angive Reglerne for, hvorledes en Kommune skal tilvejebringe de fornødne Indtægter til Dækning af de ordinære Udgifter, og som derhos indeholder en klar Bestemmelse om, at den af et ordinært Valg udgaaede Borgerrepræsentation kun er bemyndiget til at udskrive Indkomstskatten med Grundbeløbet plus en Femtedel, skulde kunne rumme den Forudsætning, som man synes at ville lægge ind i Lovens § 1, nemlig at Kommunalbestyrelsen efter Behag, naar den blot kan erholde Indenrigsministerens Indvilgelse dertil, kan lade en Del af Udgifterne paa Budgettet staa udækkede og opføre dem som et Underskud, der overføres til næste Aars Budget. Ganske bortset fra, at en saadan Forudsætning aldrig har været til Stede ved Lovens Affattelse, — i det mindste er den ikke kommen frem under Sagens Behandling i dette høje Ting, — aabner den blotte Tanke om en saadan Forudsætnings Tilstedeværelse et dybt, men ikke videre tiltalende Perspektiv af Vilkaarlighed og Tilsidesættelse af Skatteydernes Ret til valg af Borgerrepræsentanter at gøre deres Indflydelse gældende med Hensyn til Kommunens økonomiske Ledelse og tillige et Perspektiv af en løs og — jeg tør føje til — slet Finansstyrelse. — Den Forudsætning, der indeholdes i de her omhandlede Lovbestemmelser, er af en ganske anden Natur, nemlig den, at Skatteprocenten efter Grundbeløbet maa anses at være det normale, og at Benyttelse af Retten til at udskrive en højere Procent, den, der er